

Jan. 8, 15-20

Meditatie dienst van Dankzegging 17 januari 14.00

Schriftlezing: GENESIS 8. 15-20
ROMEINEN 1. 8-13

Gemeente van Christus.

We zijn bezig met de verhalen rondom de zondvloed. Vorige week ging het over de sonde, vanmorgen ging het over de vergeving. En vanmiddag in deze dienst van dankzegging zal het gaan over wat er in ons leven veranderd is, na al die goede gaven van de Heer.

In een van de commentaren die ik las bij de studie van Genesis las ik dat er een vergelijking werd gemaakt tussen de zondvloed-geschiedenis, en een televisietoestel. Dat klinkt natuurlijk vreemd, maar ik zal het uitleggen. Want het kan ons iets leren over onszelf.

Stel je voor, er is iemand, die nog niet op de hoogte is met de werking van een televisietoestel, en die schaft voor het eerst zo'n ding aan. Als deze persoon dan aan een verkeerde knop draait, dan ziet hij alleen maar snel wegschietende beelden en strepen op het scherm, in plaats van een regelmatig beeld.

En als je verder van techniek geen verstand hebt, dan zou je kunnen denken, dat er iets mis is met de zender, en dat die die gekke beelden uitzendt. Maar als je even je verstand gebruikt, dan zul je bedenken, dat die rare strepen zijn ontstaan door een verkeerde instelling van het toestel, terwijl de zender een volkomen regelmatig beeld uitzendt.

De verwarring ligt dus niet aan de uitzending, maar aan de ontvangst.

En als het gaat om de lotgevallen van ons leven, dan zou ik willen zeggen: Hoe vaak verschijnt op ons levensscherm ook niet zo'n streperig en chaotisch beeld, opeenhopingen van toevalligheden en tegenslagen.

We zien op ons levensscherm een jonge vrouw sterven, terwijl een oude grijsaard, die naar de dood verlangt, maar niet tot sterven kan komen. We zien op ons levensscherm, dat al ons zwoegen niet tot resultaat leidt, terwijl een enkeling stinkend rijk is. Allemaal verwarde kronkellijnen, en vaak is dat voor mensen een afdoend bewijs, dat God niet bestaat. Dan hebben wij het gevoel vaderloze kinderen te zijn, weerloos tegenover het noodlot en het toeval.

En dan zeggen we over God: De zender werkt niet goed. Of de grote regisseur heeft de montagetafel verlaten, of: Er is helemaal geen grote regisseur.

Wie van ons komt in deze omstandigheden dan nog op de gedachte, dat deze warwinkel, waar hij geen wijs meer uit kan worden, aan hem zelf ligt. Dat het niet aan de zender ligt, maar aan onze verkeerde instelling.

Nou is dat beeld niet helemaal vol te houden. Want ik durf te zeggen dat die zender ook niet altijd even duidelijk is. Want heel vaak zien we niet een rechtstreeks programma van de grote regisseur, maar zien we slechts een aankondiging van een programma, dat nog komen zal.

En zo was het bij Noach ook. Noach was door de grote baas gezonden, om bij schitterend zomerweer en een heldere hemel een machtige reddingsark te bouwen. En ik durf te zeggen, dat Noach heeft begrepen, wat Gods bedoeling was. Dat God zijn leven wilde leiden door moeilijke tijden. Dat God Hem al een voorprogramma liet zien, een glimp van wat nog komen zou. En Noach heeft blindelings vertrouwd op de Woorden van God.

Hij heeft niet getwijfeld aan de bedoeling van de zender. En Hij heeft ervoor gezorgd dat hij de juiste instelling had. En dat was zijn redding.

Toch moet ik ook eerlijk zeggen, dat ik veel moeite heb met die voorprogramma's. Hoe langer ik dominee ben, hoe meer ik ernaar verlang om alvast iets te zien van dat koninkrijk in een rechtstreekse uitzending. Want we willen zo graag zien, dat het echt waar is. En om dan aismaar naar huis gestuurd te worden met profetieën en mooie beloften, dan weet ik het soms niet meer.

Maar misschien moet ik dan tegen mijzelf zeggen, wat ik daarstraks ook zei: Dat mijn instelling niet deugt, dat ik veel te weinig vertrouwen heb.

Wat er met Noach gebeurt in dit alles, dat is dit: Hij geeft zich niet over aan de emoties die de grote vloed en de grote ramp bij hem los kunnen maken, maar hij klemt zich eenvoudig vast aan de belofte van God, dat Hij goede bedoelingen heeft met de mens en de wereld. Of zoals de psalmist zingt: Ik zal niet sterven, maar leven en des Heren daden verkondigen.

Het geloof van Noach berust niet in het vertrouwen in zijn scheepsbouwkunst en in deugdelijk bouwmetaal, maar hij vertrouwt de beloften van God. En zoals Noach kwam over de wateren van de zondvloed, zo hopen wij te komen door de smarten van de dood. En dan hopen we iets te proeven van eeuwig leven, wat dat is een van die beloften van God, een eeuwig leven.

Dan hebben we het over onsterfelijkheid. En over onsterfelijkheid heeft de grote Luther eens deze diepzinnige gedachte uitgesproken: "Hij die met God in gesprek geraakt is, in toorn of in genade, die is onsterfelijk!" En dat is stellig waar. Want als God je heeft aangeraakt met Zijn Heilige Geest, en als je daarop antwoord met geloofsvertrouwen, als je zo met God in gesprek raakt, dan is dat het begin van eeuwig leven. En wat God betreft, houdt dat gesprek nooit weer op, maar duurt het tot in eeuwigheid.

Dat is toch ook een mooi bericht in deze dienst van dankzegging, dat het eeuwig leven begint, als je in gesprek raakt met God. Opdat wij niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben. Nu al!

Wat gebeurt er eigenlijk als je in gesprek raakt met God. Allereerst is het zo, dat je dan langzaam leert te bidden. Dat je niet met al je zorgen blijft rondtobben, maar dat je Hem daarin laat delen. Dat is het eerste: Het gebed, als een vorm van gesprek met God.

Maar als je dan met Hem in gesprek bent en je krijgt van Hem te horen, wat Hij wil in je leven, als het evangelie aan jou doorgegeven wordt, wat gebeurt er dan, wat doen je dan? Als je het voor

eikaar hebt gekregen. om iets te doen aan die verkeerde instelling. en als God erin slaagt om je te bereiken. met Zijn zegen. en met Zijn liefde. Als Hij zijn berouw heeft getoond over de zonde van je leven. wat gebeurt er dan. wat doe je dan?

Als Noach onderweg is. in dat avontuur van Godsvertrouwen. dan is hij geheel en al afhankelijk van God. maar hij is ook bij Hem geborgen en veilig. Noach zal zich misschien ook bekleemd hebben gevoeld. want aan de binnenkant van de ark zat immers geen enkel slot of grendel. Er stond immers: En God sloot de ark achter Noach. Noach zal zich ook in het nauw gedreven voelen. De machteloosheid. dat je niets aan de gang van het leven kunt veranderen. Dat is ook het avontuur van het geloof: Het volgende uur en de volgende dag is altijd het onbekende.

Maar alles hangt er weer vanaf. hoe je instelling is: Noach had een goede en positieve instelling: Hij was weliswaar opgesloten en overgeleverd aan de grote vloed. maar hij wist zeker. dat God de ark ook weer zou openen. zoals Hij beloofd had. En Noach wist zeker. dat ook de dingen buiten de ark in Gods hand waren.

Deze ark is niet het scheepke onder Jezus hoede. Dat is een beetje te mooi om waar te zijn. Nee het schip des levens geeft al die emoties die Noach ook had: Het opgesloten zijn. overgeleverd zijn. geen uitweg kunnen vinden. en God niet meer zien. Maar alles hangt weer af van onze instelling. en of we de innerlijke moed zullen hebben om het met Hem te wagen.

En zo dobbert de ark verder. Dat Noach een sterk geloof heeft dat horen we. wanneer hij eerst een raaf en dan een duif uitzendt. om te zoeken naar vruchtbare grond. De duif die als een verspieder het beloofde land binnentrekt. en die terugkomt met een olijftakje. het bewijs van de betrouwbare beloften van God.

Maar dat Noach een onverwoestbaar geloof heeft. dat lezen we vooral aan het eind van die barre tocht. Wanneer God de ark weer opent en wanneer de mensen en de dieren uittrekken. dan is de eerste daad die Noach verricht: Het bouwen van een altaar en op dat altaar brengt hij God een dankoffer. Dat was het eerste wat Noach deed: Op zijn knieën voor een dankgebed.

Dat gebeurt er dus. als je in gesprek raakt met God. dat is dus het begin van de eeuwigheid: Het dankoffer voor de Heer.

Een klein meisje reageerde eens op dit verhaal en zei: Maar dat is toch wel vreemd. dat Noach daar in de modder en het slijk neerknielt. want hij kan wel ziek worden. Het is een reactie van een kind. maar er zit wel wat in. Het is toch immers vreemd. dat dit inderdaad het allereerste is. wat Noach doet. een dankgebed.

Want het zal ongetwijfeld een chaotische crisistoestand geweest zijn. daar bij het verlaten van die ark. Ineens staat Jan en alleman daar in het modder en de slijk. en het eerste wat je dan zou doen. dat is zorgen voor de eerste behoeften. Je zou zorg moeten dragen voor tenten en noodverblijven. en je zou op zoek moeten naar bronwater en voedsel.

Maar voordat Noach ook maar een van deze vragen stelt. richt hij een altaar op. Lang voordat hij denkt aan een dak boven zijn

eigen hoord. bouwt hij een plek. waar Hij God kan dienen. waar God kan wonen.

En dit leren we dan: Dat ook in die crisissituatie. als iedereen op zoek zou willen naar eerste levensbehoeften. dat ook dan het contact en het gesprek met God niet verbroken wordt. Want je moet in je leven altijd beginnen bij het fundament. en dan kun je verder bouwen.

Wij draaien dat in ons leven nog veel te vaak om: Dan willen we eerst de schaapjes op het droge hebben. en dan aandacht gaan geven aan de Here God. Nee. het is beslissend voor de eeuwigheid. dat we beginnen bij het fundament: Met God in het reine kome. en Hem danken.

Noach en de zijnen knielen neer in het slijk der aarde. Het vinden van droge grond en van eten en drinken is op de tweede plaats gekomen. Zouden we hier ook niets iets kunnen leren over ons gesprek met God. Bijvoorbeeld aan het begin van de dag. is het dank ook niet vaak zo. dat we de motoren van het leven meteen op volle toeren laten draaien? Is het niet zo. dat wij 's morgens als eerste naar onze agenda grijpen. dan naar een gebedenboek?

Het is van het grootste belang gemeente. dat een nieuwe levensdag begint met het bouwen van een dankaltaar. Want het gesprek met God mag niet verbroken worden. Als God je in de nacht heeft gespaard en bewaart. en je het licht van de nieuwe dag heeft geschonken. wie durft dan nog als eerste naar zijn agenda te grijpen. of naar de autosleutels. in plaats van naar een gebedenboek. Anders gezegd. met het voorbeeld van de voorpagina van de krant: Of God verschijnt als hoofdartikel met grote letters op de eerste pagina. of wij schrijven ons levensverhaal zonder Hem. onder de rubriek 'gemengd nieuws'. of erger nog. als 'bladvulling'.

Het hangt allemaal af van onze instelling. En nu wil ik het nog hebben over de instelling van de jongeren tegenover God. Als je jong bent. dan krijg je vaak het verwijt van ouderen. dat je nergens meer bij stilstaat. en je niet stoort aan God noch gebod. Soms is dat ook wel terecht. Van de week nog. had ik een groep catechisanten. die een uur lang over van alles en nog wat hebben gekakeld. en die absoluut niet konden luisteren. En ik heb geprobeerd nog iets te vertellen over de bijbel. Maar of het is overgekomen. ik vrees van niet.

Ik zou een vergelijking willen maken tussen de weg van Noach en de ark. en de weg die jonge mensen gaan in hun geloofsopvoeding. En dat geldt voor ons allemaal. want we zijn allemaal jong geweest. De weg van het geloof bij jonge mensen. dat is vaak de weg van dat kinderkoor. dat zo mooi zingt. van God en van Jezus en van de hemel en de eeuwigheid. Van die prachtige zang kunnen we genieten. terwijl we wel weten dat de kinderen nauwelijks kunnen bevatten wat ze zingen.

Noach kon nauwelijks bevatten wat hem te wachten stond. als hij de ark zou verlaten. Maar voor jong en oud is het zaak om in gesprek te blijven met God. Ook al weet je niet. waar het allemaal over gaat. en waar het op uit draait. en ook al begrijp je de helft niet. en ook al heb je vaak de verkeerde instelling: Als je maar in gesprek blijft met God. Als je 's morgens Hem maar

groet, en Hem dankzegt voor de nieuwe dag in je leven. En als je met Hem in gesprek blijft, dan zal je geloof groeien. Dat is de betekenis van de bijbelse woorden: Hij wandelde met God.

Dat betekent niet, dat je alleen aan Gods hand loopt als je supervroom bent. Nee, het betekent, dat je wat er ook gebeurt in je leven, nooit Gods hand moet loslaten. Dat is wandelen met God. Dan komt de storm van het leven nooit op jou alleen af. Dan zul je nooit verdrinken in het leven en verdwalen in de duisternis, omdat Hij je vasthoudt.

De eeuwigheid begint als je in gesprek raakt met God. Die eeuwigheid wens ik jullie allen toe: Als je dan ontwaakt uit je slaap, of uit je onverschilligheid, of uit je ongelooft: Bouw dan een dankaltaar voor God. Hij zal je zegenen. AMEN